

GEMEENTE **DINKELLAND**

*Ruimtelijke onderbouwing
Buitengebied
Lemselosestraat 19, Weerselo*

Juli 2018

Ontwerp

Ruimtelijke onderbouwing "Buitengebied 2010, Lemselosestraat 19 Weerselo"

Plannaam: Buitengebied 2010, Lemselosestraat 19 Weerselo
IMRO-code: NL.IMRO.1774.BUIPBLEMESELOSEST19-OW01
Plantype: Ruimtelijke onderbouwing
Status: Ontwerp

*Twentepoort Oost 16a
7609 RG ALMELO*

t. 0546-45 44 66
e. info@bjz.nu
i. www.bjz.nu

Toelichting

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	5
1.1	AANLEIDING	5
1.2	LIGGING VAN HET PROJECTGEBIED	5
1.3	HUDIGE PLANOLOGISCHE REGIEM	6
1.4	EISEN AAN EEN RUIMTELIJKE ONDERBOUWING	7
1.5	LEESWIJZER.....	8
HOOFDSTUK 2	HUDIGE SITUATIE	9
2.1	HUDIGE SITUATIE PROJECTGEBIED	9
HOOFDSTUK 3	PLANBESCHRIJVING	11
3.1	GEWENSTE SITUATIE	11
3.2	VERKEER EN PARKEREN	11
HOOFDSTUK 4	BELEIDSKADER	12
4.1	RIJKSBELEID	12
4.2	PROVINCIAAL BELEID.....	13
4.3	GEMEENTELIJK BELEID.....	21
HOOFDSTUK 5	MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN	25
5.1	GELUID (WET GELUIDHINDER)	25
5.2	BODEMKWALITEIT	25
5.3	LUCHTKWALITEIT.....	26
5.4	EXTERNE VEILIGHEID	27
5.5	MILIEUZONERING.....	28
5.6	GEUR	30
5.7	ECOLOGIE.....	31
5.8	ARCHEOLOGIE & CULTUURHISTORIE.....	32
HOOFDSTUK 6	WATERASPECTEN.....	34
6.1	VIGEREND BELEID.....	34
6.2	WATERPARAGRAAF.....	35
HOOFDSTUK 7	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	36
HOOFDSTUK 8	VOOROVERLEG.....	37
8.1	VOOROVERLEG	37
BIJLAGE BIJ DE ONDERBOUWING	38	
BIJLAGE 1:	INRICHTINGSTEKENING	39
BIJLAGE 2:	STANDAARD WATERPARAGRAAF	40

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

Initiatiefnemer is eigenaar van het perceel aan de Lemselosestraat 19 te Weerselo, in het buitengebied van de gemeente Dinkelland. Op het perceel is een paardenhouderij gevestigd die zich richt op het verzorgen en trainen van paarden voor de topsport.

Op het perceel bevindt zich naast de bedrijfswoning en bedrijfsgebouwen tevens de bijbehorende noodzakelijke voorzieningen, waaronder een paardenbak, paddocks en een graspiste. Daarnaast is initiatiefnemer eigenaar van een weiland aan de overzijde van de Lemseloseschoolweg. Het bedrijfsperceel, de voorzieningen en het tegenover gelegen weiland zijn met elkaar verbonden middels een padenstructuur.

Geconstateerd is dat de paardenbak en de paden niet in overeenstemming zijn met het geldende bestemmingsplan. Binnenplanse afwijkmogelijkheden zijn niet toereikend om de planologische kaders in overeenstemming te brengen met de feitelijke situatie. Daarom wordt middels een omgevingsvergunning conform artikel 2.12 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), eerste lid onder a, sub 3° afgeweken van het geldende bestemmingsplan. Deze afwijking van het bestemmingsplan moet gemotiveerd worden met een ruimtelijke onderbouwing waarin wordt aangetoond dat de ontwikkeling in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing voorziet hierin.

1.2 Ligging van het projectgebied

Het projectgebied is gelegen in het buitengebied van de gemeente Dinkelland. In afbeelding 1.1 is een topografische kaart opgenomen waarin de ligging van het projectgebied ten opzichte van de directe omgeving is weergegeven.

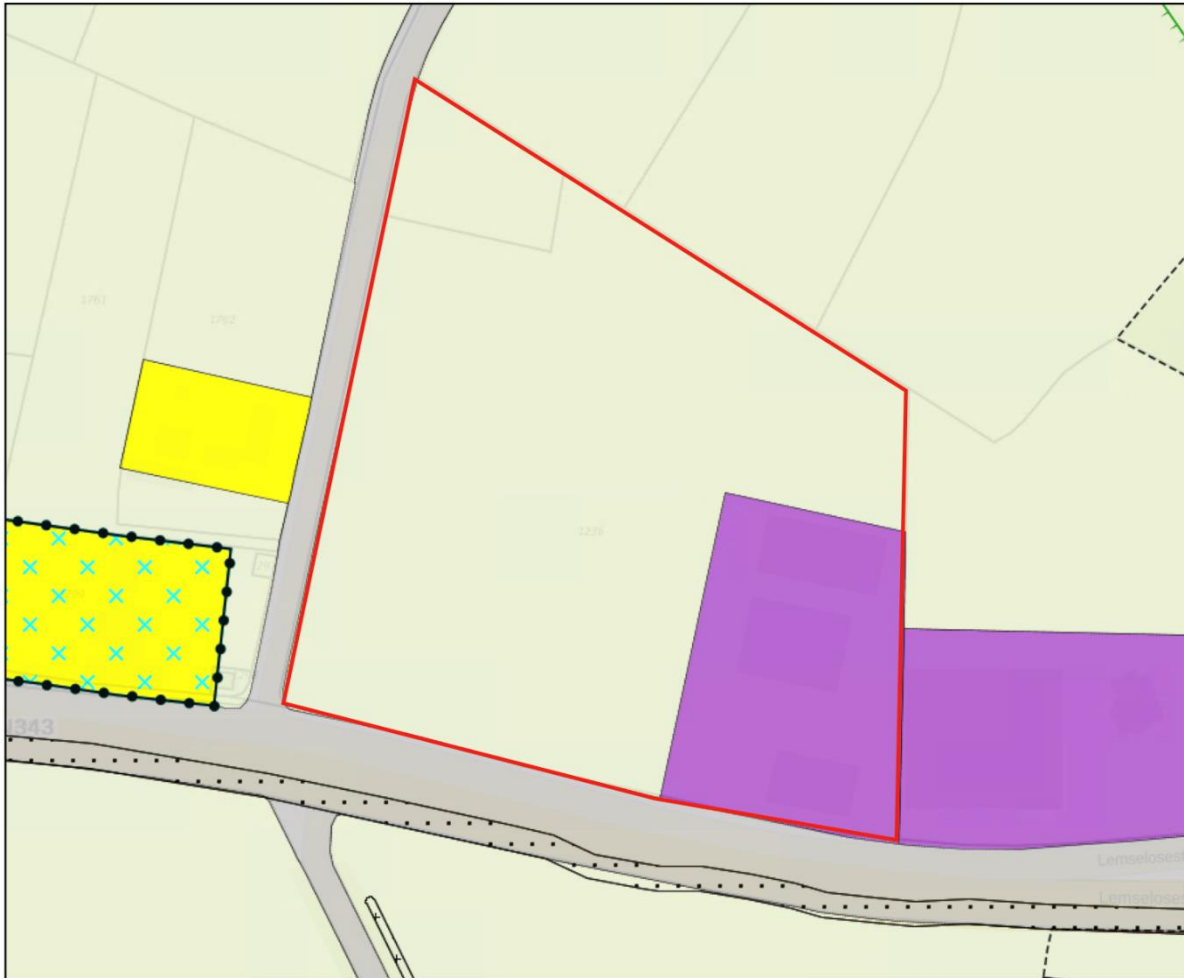

Afbeelding 1.1 Ligging van het projectgebied in het buitengebied van de gemeente Dinkelland (Bron: ArcGIS)

1.3 Huidige planologische regiem

1.3.1 Huidige planologisch regiem

Het projectgebied is gelegen binnen de begrenzing van het bestemmingsplan “Buitengebied 2010” van de gemeente Dinkelland. Dit bestemmingsplan is op 18 februari 2010 door de gemeenteraad van Dinkelland vastgesteld. In de volgende subparagrafen wordt ingegaan op de in het projectgebied geldende bestemmingen en de strijdigheid van de voorgenomen ontwikkeling met het huidig planologische regiem. In afbeelding 1.2 is een uitsnede van het huidige bestemmingsplan ter plaatse van het projectgebied weergegeven. Met een rode omlijnning is de begrenzing van het projectgebied aangegeven.

Afbeelding 1.2 Uitsnede bestemmingsplan ter plaatse van het projectgebied (Bron: ruimtelijkeplannen.nl)

1.3.2 Beschrijving bestemmingen

De paardenbak en paden vallen binnen de bestemming ‘Agrarisch-1’. Het bedrijf zelf is gelegen binnen de bestemming ‘Bedrijf – Paardenhouderij’. Tot slot is het gehele plangebied voorzien van de gebiedsaanduiding ‘milieuzone – grondwaterbeschermingsgebied’.

Deze bestemming ‘Agrarisch-1’ is onder meer bedoeld voor het agrarisch gebruik en ter plaatse van de algemene aanduidingregel “milieuzone - grondwaterbeschermingsgebied” mede bestemd voor het beschermen van de drinkwaterwinning, de drinkwaterproductie, de drinkwaterdistributie en de grondwaterkwaliteit van een grondwaterbeschermingsgebied. Vanwege het ontbreken van een bouwvlak zijn ter plaatse uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan. Erf- en terreinafscheidingen mogen ten hoogste 1,50 m bedragen en voor overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde buiten het bouwvlak geldt een maximum bouwhoogte van 2 meter.

1.3.3 Strijdigheid

De paardenbak is in strijd met het bepaalde in artikel 3.4 onder o, aangezien tot op heden geen planologische medewerking is verleend aan de paardenbak:

“Tot een strijdig gebruik van gronden en bouwwerken wordt in ieder geval gerekend: het gebruik van gronden ten behoeve van de aanleg van een paardrijdbak met de daarbijbehorende bouwwerken anders dan waarvoor in het verleden planologische medewerking is verleend;”

Middels een afwijkingsbevoegdheid kan hiervan worden afgeweken, echter uitsluitend voor paardenbakken die hobbymatig worden gebruikt. Gelet op het feit dat het in voorliggend geval gaat om een paardenbak die bedrijfsmatig wordt gebruikt, mag er geen gebruik worden gemaakt van de betreffende bevoegdheid.

De paden rondom het weiland zijn in strijd met het bestemmingsplan in artikel 3.4 onder f:

“Tot een strijdig gebruik van gronden en bouwwerken wordt in ieder geval gerekend: het aanbrengen van oppervlakteverhardingen en/of de aanleg van wegen en paden anders dan ten behoeve van het agrarisch gebruik (buiten het bouwvlak) of de bereikbaarheid van bebouwde percelen en veldschuren;”

In het bestemmingsplan is geen afwijkingsbevoegdheid opgenomen, waarmee de paden kunnen worden toegestaan.

Binnenplanse afwijkmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden zijn ontoereikend om de voorzieningen mogelijk te maken. Daarom wordt met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3° Wabo afgeweken van het bestemmingsplan “Buitengebied 2010” om de planologische kaders in overeenstemming te brengen met de feitelijke situatie. Hierbij geldt als voorwaarde dat de nieuwe functies de kwaliteit van het grondwater niet mag schaden.

1.4 Eisen aan een ruimtelijke onderbouwing

Een op artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3° Wabo gebaseerde zelfstandige instructie voor de inhoud en inrichting van deze ruimtelijke onderbouwing ontbreekt in het Besluit omgevingsrecht (Bor). Artikel 5.20 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) verklaart voor de inhoud van het besluit de artikelen 3.1.2, 3.1.6 en 3.3.1, eerste lid, van het Bro van overeenkomstige toepassing. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing belicht alle relevante aspecten vanuit de ruimtelijke ordening en toont aan dat voorliggend project in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Hieronder is verwoordt waaraan een ruimtelijke onderbouwing moet voldoen. In een goede ruimtelijke onderbouwing zijn neergelegd:

1. een verantwoording van de gemaakte keuzen;
2. een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding; Hiervoor wordt verwezen naar hoofdstuk 6;
3. de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 bedoelde overleg; Hiervoor wordt verwezen naar hoofdstuk 8;
4. de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek; verwezen wordt naar de gehele ruimtelijke onderbouwing waaruit blijkt dat met alle relevante feiten en af te wegen belangen rekening is gehouden;
5. een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding zijn betrokken; het ontwerpbesluit wordt voor een ieder ter inzage worden gelegd. Er wordt gelegenheid geboden om zienswijzen in te dienen;
6. de inzichten over de economische uitvoerbaarheid van het plan; Verwezen wordt naar hoofdstuk 7.

Voor zover bij het project geen milieueffectrapport als bedoeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer wordt opgesteld, waarin de hierna volgende onderdelen zijn beschreven, worden in de ruimtelijke onderbouwing ten minste neergelegd:

7. een beschrijving van de wijze waarop met de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden; Verwezen wordt naar paragraaf 5.8.
8. voor zover nodig een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met overige waarden van de in het besluit begrepen gronden en de verhouding tot het aangrenzende gebied; In hoofdstuk 5 en 6 is aandacht besteed aan relevante aspecten;

9. een beschrijving van de wijze waarop krachtens hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer vastgestelde milieukwaliteitseisen bij het besluit zijn betrokken; het betreffende hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer heeft betrekking op luchtkwaliteitseisen. Dit wordt beschreven in paragraaf 5.3.

1.5 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving van de huidige situatie gegeven.

Hoofdstuk 3 omvat de planbeschrijving.

In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op het beleidskader. Hierin wordt het beleid van het Rijk, de provincie Overijssel en de gemeente Dinkelland beschreven.

In hoofdstuk 5 passeren de relevante milieu- en omgevingsaspecten de revue.

In hoofdstuk 6 wordt er in gegaan op het aspect water.

In hoofdstuk 7 wordt ingegaan op de uitvoerbaarheid van het project.

Hoofdstuk 8 gaat in op het vooroverleg als bedoeld in artikel 3.1.1 Bro.

HOOFDSTUK 2 HUIDIGE SITUATIE

2.1 Huidige situatie projectgebied

Het projectgebied is gelegen aan de Lemselosestraat 19 te Weerselo, circa 1,5 km van Weerselo. De ruimtelijk-functionele structuur van de omgeving bestaat voornamelijk uit agrarische gronden, agrarische bedrijfspcelen, enkele woonerven en enkele niet-agrarische bedrijven.

Op het perceel is een paardenhouderij gevestigd die zich richt op het verzorgen en trainen van paarden voor de topsport. Op het perceel bevindt zich naast de bedrijfswoning en bedrijfsgebouwen tevens de bijbehorende voorzieningen, waaronder een paardenbak, paddocks en een gras piste. Daarnaast is initiatiefnemer eigenaar van een weiland aan de overzijde van de Lemseloseschoolweg. Het bedrijfspceel, de voorzieningen en het tegenover gelegen weiland zijn met elkaar verbonden middels een padenstructuur. Het gehele perceel is ingericht op het zo effectief mogelijk kunnen trainen van de paarden en het beperken van eventuele risico's (bijv. blessures). Opgemerkt wordt dat de huidige situatie wat betreft de paardenbak en paden niet overeenstemt met de huidige vergunde en bestemde situatie.

De paardenbak is een essentieel onderdeel voor het trainen van de paarden. De paardenbak bevindt zich achter de bedrijfsbebouwing en is vanaf de openbare weg niet tot nauwelijks waarneembaar. De paardenbak is omheind met een houten hekwerk van 1,4 meter hoog. Van verlichting door lichtmasten is geen sprake. De bodem van de paardenbak bestaat uit een hoogwaardige mix van vezels, waardoor er geen sprake is van stofhinder. Een eb- en vloedbodem zorgt voor de juiste vochtbalans een stabiele ondergrond.

Op het perceel zijn meerdere paddocks aanwezig welke tevens voorzien zijn van een houten hekwerk (1,4 meter hoog), vanwege de (zeer) hoge waarde van de paarden. Elke paddock wordt in principe benut voor een enkele paard. Op deze wijze kan de veiligheid van de paarden het meest worden gegarandeerd.

De gras piste is een paardenweide welke gebruikt wordt voor beweiden, maaien (hooi), trainen en rijden. De bodem is vlak en er is sprake van een stabiele ondergrond. De tegenover gelegen weiland is enkel voor beweiden en maaien. Van vaste trainingsattributen is geen sprake. Daarnaast zijn zowel de gras piste als het weiland voorzien van een houten hekwerk van 1,4 meter hoog. Het weiland zelf wordt, behalve ter plaatse van de bestaande toegang, niet verhard.

Om de paddocks, gras piste, weiland en het bedrijfspceel te kunnen bereiken zijn paden nodig. Een gras pad is in dit geval niet mogelijk omdat dit een te groot risico vormt voor de paarden. Als het hard regent kan op het pad modder ontstaan, hetgeen kan leiden tot problemen aan de hoeven van de paarden (o.a. spruw). Daarom zijn er op het perceel vaste zand-/gravelpaden aangelegd. Dit zijn halfverharde paden die de nodige stabiliteit geven, blessures en infecties voorkomen. Tevens worden de paden gebruikt voor het onderhoudsmaterieel (grasmaaier etc.) om het terrein te onderhouden. De reden waarom er in plaats van een enkele pad er sprake is van volledige padenstructuur is vanwege het feit dat hengsten en merries elkaar niet op korte afstand kunnen passeren. Indien er in de paddocks merries aanwezig zijn zal de hengst via de andere zijde naar de paddocks worden geleid en vice versa. Daarnaast is het onwenselijk een paard door het midden van de gras piste te laten lopen om naar het oversteekpunt van de Lemseloseschoolweg te gaan. Het gaat om intensief getrainde paarden die bij het bereiken van de gras piste gewend zijn om te trainen. Doordat er geen logische route is zal het paard dan ook onrustig worden, aangezien het verwacht te starten met trainen. Door het paard via een pad te leiden blijft het paard rustig. Het aanleggen van de padenstructuur is dan ook noodzakelijk voor een kwalitatief hoogwaardige paardenhouderij en voorkomt onwenselijke situaties.

De huidige inrichting van het perceel is in afbeelding 2.1 weergegeven. In bijlage 1 is een vergrote versie van de inrichtingstekening opgenomen.

Afbeelding 2.1 Plattegrond omgeving projectgebied Lemselosestraat 19 (Bron: Leferink Architecten BNA BV)

HOOFDSTUK 3 PLANBESCHRIJVING

3.1 Gewenste situatie

Geconstateerd is dat de paardenbak en de paden niet in overeenstemming zijn met het geldende bestemmingsplan ‘Buitengebied 2010’. Zoals verwoord in hoofdstuk 2 zijn deze voorzieningen noodzakelijk om ter plaatse een hoogwaardige paardenhouderij te kunnen exploiteren. Daarom wordt middels een omgevingsvergunning conform artikel 2.12 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), eerste lid onder a, sub 3° afgeweken van het geldende bestemmingsplan. In deze onderbouwing wordt aangetoond dat het in overeenstemming brengen van het planologisch kader met de feitelijke situatie ter plaatse in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

Initiatiefnemer hecht waarde aan een goede landschappelijke inpassing van het perceel. Het betreffende perceel wordt door initiatiefnemers opgeschoond en opnieuw landschappelijk ingepast. De landschapsmaatregelen bestaan onder meer uit de recent aanlegde bomenrijen langs de Lemselosestraat en de Lemseloseschoolweg. Daarnaast wordt aan de noordzijde van het perceel aan de zijde van de Lemseloseschoolweg een boomgroep met 2 bomen toegevoegd. Tot slot wordt aan weerszijden van de paden een grasberm aangelegd. Met de hiervoor genoemde maatregelen wordt het perceel – conform de kenmerken van het ter plaatse aanwezige kampenlandschap – op een adequate wijze ingepast in het landschap.

In bijlage 1 zijn de landschapsmaatregelen aangegeven.

3.2 Verkeer en parkeren

Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet rekening worden gehouden met de parkeerbehoefte en de verkeersgeneratie die ontstaat door een nieuwe ontwikkeling. De planologische wijziging waarin dit plan voorziet brengt geen veranderingen met zich mee ten aanzien van de aspecten verkeer en parkeren. In de huidige situatie is er op het bedrijfsperceel voldoende parkeergelegenheid aanwezig en blijft de ontsluiting ongewijzigd evenals de verkeersbewegingen. Geconcludeerd wordt dat er vanuit verkeerskundig oogpunt geen bezwaren zijn tegen de in deze onderbouwing besloten ontwikkeling.

HOOFDSTUK 4 BELEIDSKADER

Dit hoofdstuk beschrijft, voor zover van belang, het rijks-, provinciaal- en gemeentelijk beleid. Naast de belangrijkste algemene uitgangspunten worden de specifieke voor dit projectgebied geldende uitgangspunten weergegeven.

4.1 Rijksbeleid

4.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

4.1.1.1 Algemeen

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en heeft de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de Mobiliteits Aanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving vervangen. Tevens vervangt het een aantal ruimtelijke doelen en uitspraken in onder andere de Agenda Landschap en de Agenda Vitaal Platteland. Daarmee wordt de SVIR het kader voor thematische of gebiedsgerichte uitwerkingen van rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

4.1.1.2 Rijksdoelen en regionale opgaven

In de SVIR heeft het Rijk drie rijksdoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de 13 onderwerpen van nationaal belang benoemd. Hiermee geeft het Rijk aan waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Opgaven van nationaal belang in Oost-Nederland (de provincies Gelderland en Overijssel) zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol;
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale revierengebied van Maas en Rijn (takken (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvedelta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenrgienetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

4.1.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR is de ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Deze ladder is per 1 oktober 2012 als motiveringseis in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, lid 2) opgenomen. Op 1 juli 2017 is de Ladder in het Besluit ruimtelijke ordening gewijzigd. Aanleiding voor de wijziging waren de in de praktijk gesignaleerde

knelpunten bij de uitvoering van de Ladder en de wens om te komen tot een vereenvoudigd en geoptimaliseerd instrument.

Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door een optimale benutting van de ruimte in stedelijke gebieden. Hierbij geldt een motiveringsvereiste voor het bevoegd gezag als nieuwe stedelijke ontwikkelingen planologisch mogelijk worden gemaakt.

Teneinde een ontwikkeling adequaat te kunnen toetsen aan de ladder is het noodzakelijk inzicht te geven in de begrippen ‘bestaand stedelijk gebied’ en ‘stedelijke ontwikkeling’.

In de Bro zijn in artikel 1.1.1 definities opgenomen voor:

bestaand stedelijk gebied: ‘bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur’.

stedelijke ontwikkeling: ‘ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.’

4.1.2 Toetsing initiatief aan de uitgangspunten in het Rijksbeleid

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte laat zich niet specifiek uit over dergelijke lokale ontwikkelingen. Tevens wordt opgemerkt dat de paardenbak en paden niet onder het toepassingsbereik vallen van de Ladder voor duurzame verstedelijking, aangezien – gelet op de aard van de voorzieningen (agrarisch) - geen sprake is van een ‘nieuwe stedelijke ontwikkeling’ in de zin van de Bro. Geconcludeerd wordt dat het rijksbeleid geen belemmering vormt voor de voorgenomen uitbreiding.

4.2 Provinciaal beleid

Het provinciaal beleid is verwoord in tal van plannen. Het belangrijkste plan betreft de Omgevingsvisie Overijssel en de daarbij behorende Omgevingsverordening Overijssel.

4.2.1 Omgevingsvisie Overijssel

De Omgevingsvisie Overijssel is dé provinciale visie voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. In 2017 is de Omgevingsvisie en –verordening 2017 vastgesteld. Duurzaamheid, ruimtelijke kwaliteit en sociale kwaliteit zijn de leidende principes of ‘rode draden’ bij alle initiatieven in de fysieke leefomgeving van de provincie Overijssel.

4.2.2 Omgevingsverordening Overijssel

De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er daarbij om steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

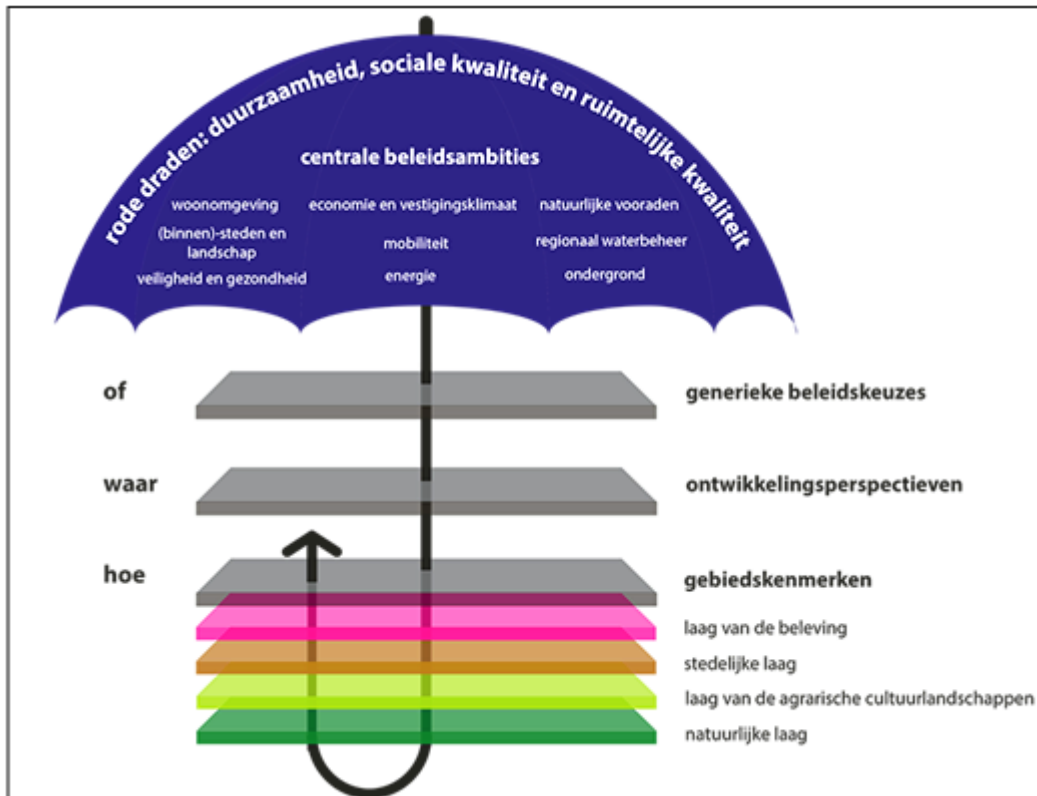
4.2.3 Uitvoeringsmodel

Om te bepalen of een initiatief bijdraagt aan de provinciale ambities wordt gebruik gemaakt van het 'Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel'. In dit uitvoeringsmodel staan de stappen **of**, **waar** en **hoe** centraal. Bij een initiatief voor bijvoorbeeld woningbouw, een nieuwe bedrijfslocatie, toeristisch-recreatieve

voorzieningen, natuurontwikkeling, et cetera kun je aan de hand van deze drie stappen bepalen of een initiatief binnen de geschetste visie voor Overijssel mogelijk is, waar het past en hoe het uitgevoerd kan worden.

De eerste stap, het bepalen van de **of**-vraag, lijkt in strijd met de wens zoveel mogelijk ruimte te willen geven aan nieuwe initiatieven. Met het faciliteren van initiatieven moet echter wel gekeken worden naar de (wettelijke) verantwoordelijkheden zoals veiligheid of gezondheid. Het uitvoeringsmodel maakt helder wat kan en wat niet kan.

Om een goed evenwicht te vinden tussen het bieden van ruimte aan initiatieven en het waarborgen van publieke belangen, varieert de provinciale sturing: soms normstellend, maar meestal richtinggevend of inspirerend.

Afbeelding 4.1: Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

In onderstaande tekst worden de lagen nader toegelicht.

Of – generieke beleidskeuzes

Maatschappelijke opgaven zijn leidend in ons handelen. Allereerst is het dan ook de vraag of er een maatschappelijke opgave is. Of een initiatief mogelijk is, wordt onder andere bepaald door generieke beleidskeuzes van EU, Rijk of provincie. Denk hierbij aan beleidskeuzes om basiskwaliteiten als schoon drinkwater en droge voeten te garanderen. Maar ook aan beleidskeuzes om overaanbod van bijvoorbeeld woningbouw- en kantorenlocaties – en daarmee grote financiële en maatschappelijke kosten – te voorkomen. In de omgevingsvisie zijn de provinciale beleidskeuzes hieromtrent vastgelegd.

De generieke beleidskeuzes zijn vaak normstellend. Dit betekent dat ze opgevolgd moeten worden: het zijn randvoorwaarden waarmee iedereen rekening moet houden vanwege zwaarwegende publieke belangen. De normstellende beleidskeuzes zijn vastgelegd in de omgevingsverordening.

Waar – ontwikkelingsperspectieven

Na het beantwoorden van de **of**-vraag, is de vraag **waar** het initiatief past of ontwikkeld kan worden. In de omgevingsvisie op de toekomst van Overijssel onderscheidt de provincie zes ontwikkelingsperspectieven. Deze

ontwikkelingsperspectieven schetsen een ruimtelijk perspectief voor een combinatie van functies en geven aan welke beleids- en kwaliteitsambities leidend zijn. De ontwikkelingsperspectieven geven zo richting aan waar wat ontwikkeld zou kunnen worden.

De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend. Dit betekent dat er ruimte is voor lokale afweging: een gemeente kan vanwege maatschappelijke en/of sociaaleconomische redenen in haar Omgevingsvisie en bestemmings- of omgevingsplan een andere invulling kiezen. Die dient dan wel te passen binnen de – voor dat ontwikkelingsperspectief – geldende kwaliteitsambities. Daarbij dienen de nieuwe ontwikkelingen verbonden te worden met de bestaande kenmerken van het gebied, conform de Catalogus Gebiedskenmerken (de derde stap in het uitvoeringsmodel). Naast ruimte voor een lokale afweging t.a.v. functies en ruimtegebruik, is er ruimte voor een lokale invulling van de begrenzing: de grenzen van de ontwikkelingsperspectieven zijn signaleringsgrenzen.

Hoe – gebiedskenmerken

Ten slotte is de vraag hoe het initiatief ingepast kan worden in het landschap. De gebiedskenmerken spelen een belangrijke rol bij deze vraag. Onder gebiedskenmerken worden verstaan de ruimtelijke kenmerken van een gebied of gebiedstype die bepalend zijn voor de karakteristiek en kwaliteit van dat gebied of gebiedstype. Voor alle gebiedstypen in Overijssel is in de Catalogus Gebiedskenmerken beschreven welke kwaliteiten en kenmerken van provinciaal zijn en behouden, versterkt of ontwikkeld moeten worden.

De gebiedskenmerken zijn soms normstellend, maar meestal richtinggevend of inspirerend. Voor de normerende uitspraken geldt dat deze opgevolgd dienen te worden; ze zijn dan ook in onze omgevingsverordening geregeld. De richtinggevende uitspraken zijn randvoorwaarden waarmee in principe rekening gehouden moet worden. Hier kan gemotiveerd van worden afgeweken mits aannemelijk is gemaakt dat met het alternatief de kwaliteitsambities even goed of zelfs beter gerealiseerd kunnen worden. De inspirerende uitspraken bieden een wenkend perspectief: het zijn voorbeelden van de wijze waarop ruimtelijke kwaliteitsambities ingevuld kunnen worden. Initiatiefnemers kunnen zich hierdoor laten inspireren, maar dit hoeft niet.

4.2.4 Toetsing van het initiatief aan de uitgangspunten van de Omgevingsvisie Overijssel

Indien het concrete initiatief wordt getoetst aan het Uitvoeringsmodel van de Omgevingsvisie Overijssel ontstaat globaal het volgende beeld.

4.2.4.1 Of - Generieke beleidskeuzes

Ten aanzien van de generieke beleidskeuzes zijn zowel algemene beleidskeuzes als gebiedsspecifieke beleidskeuzes van toepassing. Hierna worden de betreffende artikelen uit de Omgevingsverordening Overijssel beschreven en getoetst.

Algemene beleidskeuzes

Artikel 2.1.3 Zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik

lid 1:

Bestemmingsplannen voorzien uitsluitend in stedelijke ontwikkelingen die een extra ruimtebeslag door bouwen en verhardten leggen op de groene omgeving, wanneer aannemelijk is gemaakt:

1. dat er voor deze opgave in redelijkheid geen ruimte beschikbaar is binnen het bestaande bebouwd gebied en de ruimte binnen het bestaand bebouwd gebied ook niet geschikt te maken is door herstructurering en/of transformatie;
2. dat mogelijkheden voor meervoudig ruimtegebruik binnen het bestaand bebouwd gebied optimaal zijn benut.

In de Omgevingsverordening Overijssel is het begrip “groene omgeving” nader gedefinieerd als: *de gronden die niet vallen onder bestaand bebouwd gebied.*

In de Omgevingsverordening Overijssel is het begrip “bestaand bebouwd gebied” nader gedefinieerd als: *de gronden binnen steden en dorpen die benut kunnen worden voor stedelijke functies op grond van geldende*

bestemmingsplannen en op grond van voorontwerp-bestemmingsplannen voor zover de provinciale diensten daarover schriftelijk een positief advies hebben uitgebracht in het kader van het vooroverleg als bedoeld in artikel 3.1.1 Bro;

Toetsing van het initiatief aan artikel 2.1.3

In voorliggend geval is sprake van zorgvuldig ruimtegebruik. Het gaat om noodzakelijke voorzieningen benodigd voor een bestaand agrarisch aanverwant bedrijf. De voorzieningen zijn zodanig gesitueerd dat de beschikbare ruimte zo optimaal mogelijk wordt benut. In hoofdstuk 2 is reeds uitgelegd waarom het aanleggen van een volledige padenstructuur noodzakelijk is. Geconcludeerd dat voorliggend plan voldoet aan artikel 2.1.3 van de omgevingsverordening.

Artikel 2.1.6: Kwaliteitsimpuls Groene omgeving

1. *Bestemmingsplannen voor de Groene omgeving kunnen – met in achtneming van het bepaalde in artikel 2.1.3. en het bepaalde in artikel 2.1.5. – voorzien in nieuwvestiging en grootschalige uitbreidingen van bestaande functies in de Groene omgeving, uitsluitend indien hier sociaaleconomische en/of maatschappelijke redenen voor zijn én er is aangetoond dat het verlies aan ecologische en/of landschappelijke waarden in voldoende mate wordt gecompenseerd door investeringen ter versterking van ruimtelijke kwaliteit in de omgeving.*
2. *Lid 1 is niet van toepassing op de bedrijfsontwikkeling en nieuwvestiging van agrarische bedrijven en op zelfstandige opstelling van zonnepanelen.*
3. *In aanvulling op het gestelde onder 1 geldt voor nieuwe ontwikkelingen die plaatsvinden op gronden die vallen binnen het ontwikkelingsperspectief Ondernemen met Natuur en Water en die niet zijn aangeduid als Natuurnetwerk Nederland (NNN, voorheen EHS), geldt de voorwaarde dat de compensatie door investeringen ter versterking van ruimtelijke kwaliteit in de omgeving gericht dienen te zijn op de versterking van de kwaliteit van natuur, water en landschap.*

Toetsing van het initiatief aan artikel 2.1.6

Voorliggend plan biedt de planologische kaders voor de bestaande paardenbak en paden op het perceel. Deze voorzieningen zijn noodzakelijk om ter plaatse een hoogwaardige paardenhouderij te kunnen exploiteren. Gelet op omvang en situering van de voorzieningen alsmede het feit dat gaat om functies die in het buitengebied behoren, kan in voorliggend geval worden volstaan met een basisinspanning. Zoals in hoofdstuk 3 verwoord en verbeeld zijn er recentelijk al landschapsmaatregelen genomen om het perceel beter in te passen. Het gaat hierbij onder meer om de aanplant van bomenrijen langs de Lemselosestraat en de Lemseloseschoolweg. Een extra investering in het kader van KGO is niet van toepassing omdat er sprake is van een kleinschalige ontwikkeling. Geconcludeerd wordt dat het voornemen in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 2.1.6.

Gebiedsspecifieke beleidskeuzes

Artikel 2.13.3 Grondwaterbeschermingsgebieden en intrekgebieden

Bestemmingsplannen voorzien in een aanduiding voor grondwaterbeschermingsgebieden en intrekgebieden waarbij alleen functies worden toegestaan die harmoniëren met de functie voor de drinkwatervoorziening.

Artikel 2.13.4 Niet-risicovolle functies in grondwaterbeschermingsgebieden

In afwijking van het bepaalde in artikel 2.13.3 kunnen in grondwaterbeschermingsgebieden ook nieuwe niet-risicovolle functies worden toegestaan, mits daarbij wordt voldaan aan het stand still-principe.

Artikel 2.13.5 Niet-risicovolle functies en grote risicovolle functies in intrekgebieden

In afwijking van het bepaalde in artikel 2.13.3 Grondwaterbeschermingsgebieden en intrekgebieden kunnen in intrekgebieden ook nieuwe niet-risicovolle en grote risicovolle functies worden toegestaan, mits daarbij wordt voldaan aan het stand still-principe.

Toetsing van het initiatief aan artikel 2.13.3 t/m 2.13.5

Paden en paardenbakken zijn niet aangemerkt als risicovolle functies of verboden inrichtingen als opgenomen in de lijst ‘Lijst met verboden inrichtingen in grondwaterbeschermingsgebieden’. Het gaat om functies die harmoniëren met de functie voor de drinkwatervoorziening. Van opslag of gebruik van gevaarlijke stoffen is geen sprake en er vinden geen lozingen plaats met uitzondering van schoon hemelwater. De voorzieningen tasten de grondwaterkwaliteit dan ook niet aan, waardoor voldaan wordt aan het bepaalde in de artikelen 2.13.3 tot en met 2.13.5.

Artikel 3.2.2.3: Regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen in grondwaterbeschermingsgebieden

1. De bepalingen in artikel 3.2.2.1 zijn van overeenkomstige toepassing op een inrichting in een grondwaterbeschermingsgebied, waarvoor geen omgevingsvergunning is vereist.
2. Het is verboden in een grondwaterbeschermingsgebied een inrichting waarvoor geen omgevingsvergunning is vereist, in werking te hebben, te veranderen of de werking te veranderen.
3. Het in het tweede lid gestelde verbod geldt niet indien wordt voldaan aan de voorschriften in bijlage 3 Voorschriften en instructies voor inrichtingen in waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden en boringsvrije zones en geen nadelige gevolgen voor de waterwinning optreden.
4. Gedeputeerde Staten kunnen afwijken van de voorschriften als bedoeld in het derde lid dan wel nadere eisen stellen, voor zover dit is aangegeven in bijlage 3 Voorschriften en instructies voor inrichtingen in waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden en boringsvrije zones.

Toetsing van het initiatief aan artikel 3.2.2.3

Paden en paardenbakken zijn niet aangemerkt als verboden inrichtingen als opgenomen in de lijst ‘Lijst met verboden inrichtingen in grondwaterbeschermingsgebieden’. Er vindt geen op- en overslag van gevaarlijke goederen of stoffen plaats. Van het opslaan van voer-, vaar- en vliegtuigen of onderdelen daarvan is geen sprake. Daarnaast vindt er geen lozing van gevaarlijke stoffen plaats en wordt het terrein niet als parkeerterrein gebruikt. Gesteld wordt dan ook dat het voornemen voldoet aan de voorschriften in bijlage 3 van de verordening. Uitsluitend dient onderstaande zorgplicht in acht te worden genomen:

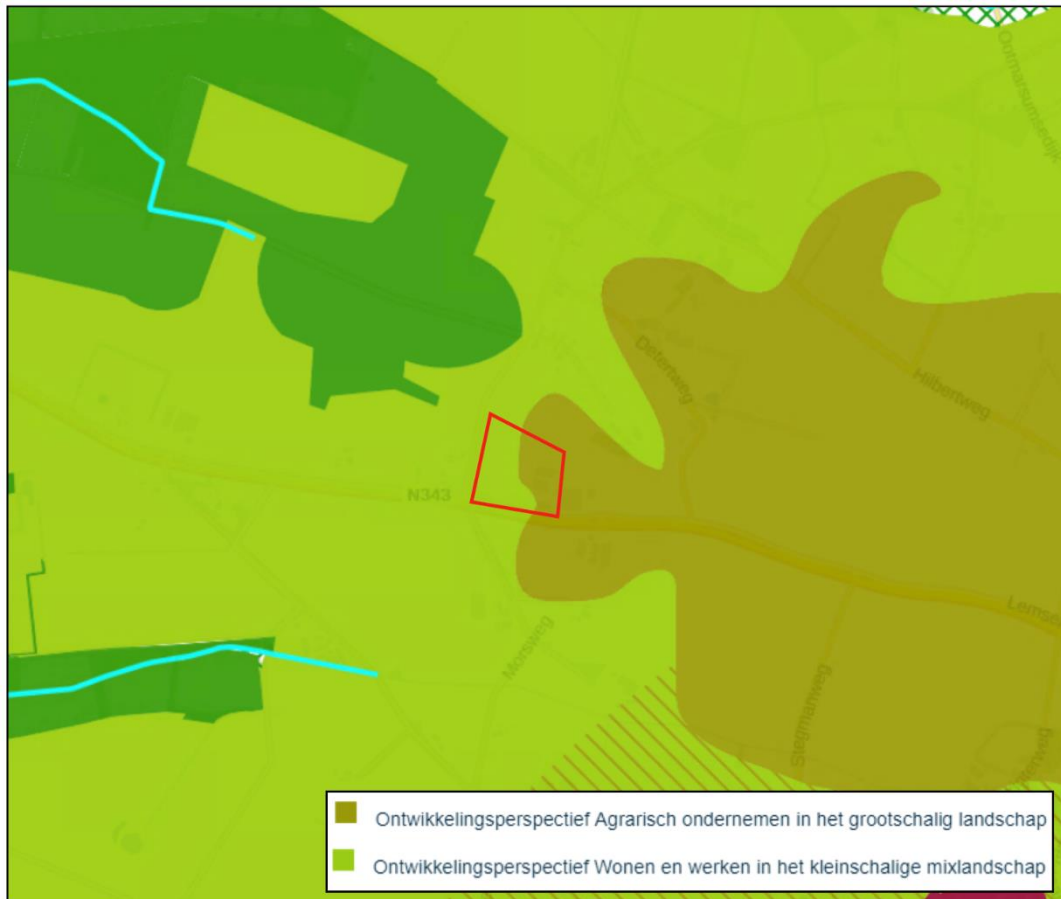
Zorgplicht

1. *Dat ieder die in een milieubeschermingsgebied met de functie waterwinning buiten een inrichting gedragingen verricht of nalaat en die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat daardoor het belang van de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning kan worden geschaad, is verplicht alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om die schade te voorkomen. Indien die schade niet kan worden voorkomen moet hij deze zoveel mogelijk beperken en ongedaan maken.*
2. *Dat ingeval van een verontreiniging of van een dreigende verontreiniging van bodem of grondwater, tot de maatregelen als bedoeld in voorschrift 1 in ieder geval behoort dat degene die de bedoelde gedragingen verricht of nalaat, terstond het bevoegd gezag en de betrokken grondwateronttrekker informeert.*

De voorzieningen hebben geen negatieve invloed op de grondwaterkwaliteit ter plaatse. Resumerend wordt gesteld dat hiermee wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 3.2.2.3.

4.2.4.2 Waar- Ontwikkelingsperspectieven

Het projectgebied behoort tot de ontwikkelingsperspectieven “Agrarisch ondernemen in het grootschalig landschap” en “Wonen en werken in het kleinschalige mixlandschap”. In afbeelding 4.2 is een uitsnede van de perspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie opgenomen, waarin het projectgebied aangegeven met de rode omlijning.

Afbeelding 4.2: Ontwikkelingsperspectieven in het landschap (Bron: Provincie Overijssel)

"Agrarisch ondernemen in het grootschalig landschap"

Dit ontwikkelingsperspectief omvat gebieden waar verdere modernisering en schaalvergroting van de landbouw in combinatie met verduurzaming de ruimte krijgt. Die ruimte kan verdiend worden door te investeren in kwaliteitsvoorwaarden.

Initiatieven binnen het ontwikkelingsperspectief mogen de ontwikkelingsmogelijkheden voor de landbouw in principe niet beperken en dienen aan te sluiten bij de bestaande bebouwing, weginfrastructuur en openbaar vervoer (ov)-routes. Het waterbeheer richt zich op optimale condities voor de landbouw, rekening houdend met specifieke omstandigheden en de grenzen aan de mogelijkheden van het waterbeheer (onder andere door de klimaatverandering).

"Wonen en werken in het kleinschalige mixlandschap"

Dit ontwikkelingsperspectief richt zich op het in harmonie met elkaar ontwikkelen van de diverse functies in het buitengebied. Aan de ene kant melkveehouderij, akkerbouw en opwekking van hernieuwbare energie als belangrijke vormen van landgebruik. Aan de andere kant gebruik voor natuur, recreatie, wonen en andere bedrijvigheid. Binnen dit ontwikkelingsperspectief kunnen nieuwe functies een plek krijgen op bestaande vrijkomende erven waar dit tevens maatschappelijke opgaven als behoud en ontwikkeling van cultuurhistorie, natuur en landschap ondersteunt. Zo worden vitaliteit en omgevingskwaliteit in samenhang versterkt. Het verbinden van de ontwikkelingsmogelijkheden van economische en maatschappelijke functies met het behoud en de versterking van cultuurhistorische, natuurlijke en landschappelijke elementen draagt bij aan het behoud van de specifieke kwaliteiten van het kleinschalige mixlandschap in Overijssel.

Toetsing aan de ontwikkelingsperspectieven

De paardenbak en de aanwezige paden zijn noodzakelijk voor de paardenhouderij. De paden zijn noodzakelijk om de paddocks en paardenweiden te kunnen bereiken. Daarnaast worden de paden gebruikt door het onderhoudsmaterieel. De geldende ontwikkelingsperspectieven verzetten zich niet tegen de huidige inrichting. De voorzieningen, waaronder de paden, zijn zowel vanuit ruimtelijk als functioneel oogpunt passend in de omgeving mede dankzij de landschappelijke inpassing van het perceel met bomenrijen. De ontwikkelingsmogelijkheden voor de landbouw niet worden beperkt. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar hoofdstuk 5. Geconcludeerd wordt dat voorliggend plan in overeenstemming is met de geldende ontwikkelingsperspectieven.

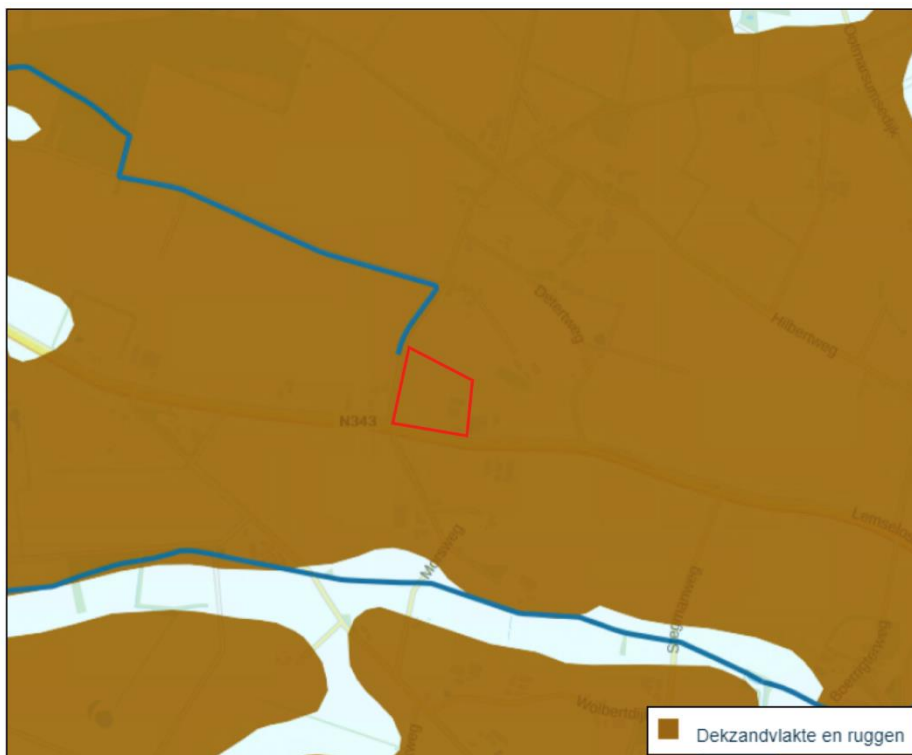
4.2.4.3 Hoe – gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch-cultuurlandschap, stedelijke laag en de laag van de beleving) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. De ‘Stedelijke laag’ en de ‘Laag van beleving’ worden buiten beschouwing gelaten omdat er geen kenmerken of elementen vanuit deze laag op het projectgebied of de directe omgeving van toepassing zijn.

1. De “Natuurlijke laag”

De natuurlijke laag is de laag van de bodem, het reliëf, het watersysteem en de natuur die zich hier ‘van nature’ op vestigt. Deze natuurlijke laag is het resultaat van de wisselwerking tussen abiotische (fysische) en biotische factoren en processen. Zo zorgden ijs-, wind- en waterstromen in Overijssel voor het ontstaan van een afwisselend landschap van stuwwallen, dekzandgronden, beekdalen en natte laagtes en bepaalden de stroomsnelheden van IJssel, Vecht, Regge of Dinkel waar het fijne (komgronden) en waar het grovere sediment (oeverwallen) werd afgezet. En ontwikkelde veen zich daar, waar het water maar moeilijk weg kon.

Het projectgebied is op de gebiedskenmerkenkaart de “Natuurlijke laag” aangeduid met het gebiedstype “Dekzandvlakte en ruggen”. In afbeelding 4.3 is dat aangegeven.

Afbeelding 4.3: Gebiedskenmerken natuurlijke laag (Bron: Provincie Overijssel)

Dekzandvlakte en ruggen

Kenmerken

De dekzandgronden beslaan een groot gedeelte van de oppervlakte van de provincie. Na de ijstijden bleef er in grote delen een reliëfrijk – door de wind gevormd – zandlandschap achter, dat gekenmerkt wordt door relatief grote verschillen tussen hoog/droog en laag/ nat gebied. Soms vlak bij elkaar, soms verder van elkaar verwijderd.

Richting

Als ontwikkelingen plaatsvinden, dragen deze bij aan het beter zichtbaar en beleefbaar maken van de hoogteverschillen en het watersysteem. Beide zijn tevens uitgangspunt bij (her)inrichting. Bij ontwikkelingen is de (strekings)richting van het landschap, gevormd door de afwisseling van beekdalen en ruggen, het uitgangspunt.

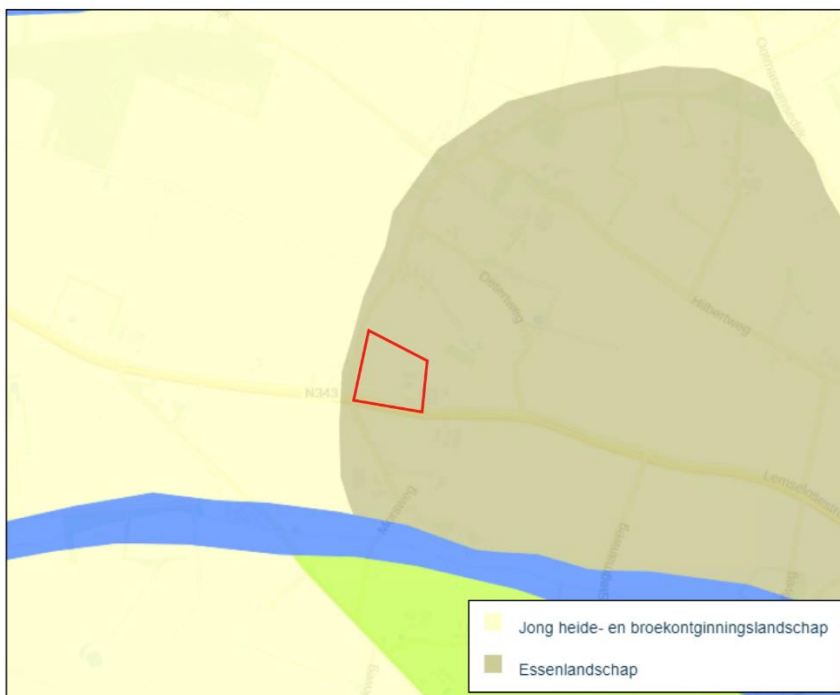
Toetsing van het initiatief aan de “Natuurlijke laag”

In het gebied zijn de kenmerken van het oorspronkelijke landschap nauwelijks meer waarneembaar. Dit komt hoofdzakelijk doordat het gebied in cultuur is gebracht ten behoeve van de landbouw. Hierna wordt nader ingegaan op het agrarisch cultuurlandschap. Wel wordt opgemerkt dat bij de reeds uitgevoerde landschappelijke inpassingen gebruik is gemaakt van streekeigen soorten en dat de eb- en vloedbodem in de paardenbak geen verandering van de waterhuishouding met zich mee brengt. Initiatiefnemer heeft reeds maatregelen genomen om het bestaande watersysteem beter te laten functioneren. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar hoofdstuk 6. Hier wordt geconcludeerd dat de ‘Natuurlijke laag’ geen belemmering vormt voor de in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling.

2. De “Laag van het agrarische cultuurlandschap”

Het essenlandschap wordt gekenmerkt door aangename kleinschaligheid, een veelheid aan functies en een fraaie landschappelijke afwisseling van open en besloten delen, microreliëf, historische boerderijen en vele (verschillende) landschapselementen.

Het projectgebied is op de gebiedskenmerkenkaart aangeduid met het gebiedstype “Essenlandschap”. In afbeelding 4.4 is dat aangegeven.

Afbeelding 4.4: Gebiedskenmerken agrarisch cultuurlandschap (Bron: Provincie Overijssel)

“Essen- en kampenlandschap”

Het essen- en kampenlandschap wordt gekenmerkt door open akkers, die verhoogd liggen binnen het agrarisch landschap. De essen hebben een bolle vorm en hebben vaak steilranden.

De essen zijn op de hogere delen ontstaan, omdat op deze droge gebieden al vanouds akkerbouw werd bedreven. Om de grond vruchtbaarder te maken, brachten de bewoners plaggen op de es die daardoor steeds hoger werden. Door de akkerbouw ontstond ook de kenmerkende openheid. Houtwallen of hagen werden gebruikt voor het afschermen van vee en waren hier dus niet nodig. Rondom de es kwam wel beplanting voor, vaak in gebruik als hakhout. Het verschil tussen essen en kampen is af te leiden uit het aantal eigenaren van het stukje akkerbouwland. Essen zijn vaak een gemeenschappelijk bezit van meerdere boeren, kampen zijn eenmansessen. Kenmerkend zijn de sterke ruimtelijke variatie op korte afstand en het kleinschalige karakter.

Toetsing van het initiatief aan de “Laag van het agrarisch cultuurlandschap”

Hoofdstuk 3 beschrijft het beoogde plan. De bestaande landschapselementen zijn extra versterkt door onder meer de aanleg van bomenrijen langs de Lemselosestraat en de Lemseloseschoolweg. Hiermee is het perceel landschappelijk ingepast, waardoor geconcludeerd kan worden dat de ontwikkeling in overeenstemming is met het gestelde in de ‘Laag van het agrarisch cultuurlandschap’.

4.2.5 Conclusie toetsing aan het provinciaal beleid

Geconcludeerd wordt dat de ruimtelijke ontwikkeling in overeenstemming is met het in de Omgevingsvisie Overijssel verwoorde en in de Omgevingsverordening Overijssel verankerde provinciaal ruimtelijk beleid.

4.3 Gemeentelijk beleid

Het gemeentelijk beleid is verwoord in tal van plannen. Hieronder worden de belangrijkste beleidsdocumenten die betrekking hebben op de gewenste ontwikkeling behandeld.

4.3.1 Structuurvisie Dinkelland

4.3.1.1 Algemeen

Hoofddambitie van Structuurvisie is: “Dinkelland staat voor het duurzaam borgen en ontwikkelen van een unieke combinatie van levende en sociaal coherente gemeenschappen, ligging en landschap, rijk historisch bezit en een gezonde en weerbare economie”. Om deze hoofddambitie te kunnen realiseren zijn vijf hoofdkeuzes gemaakt:

1. de gemeente zet in op 10 vitale woonkernen, met een concentratie van de meest kostbare gemeenschapsvoorzieningen in de hoofdkernen Denekamp, Ootmarsum en Weerselo;
2. het versterken van het economisch profiel door het realiseren van compenserende werkgelegenheid in de agrarische sector en het bevorderen van de economische betekenis van de toeristisch-recreatieve sector;
3. het waarborgen van de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied;
4. het bevorderen en versterken van recreatie en toerisme;
5. het bevorderen van de bereikbaarheid en de verkeersveiligheid.

In dit geval is met name het beleid ten aanzien van het buitengebied van belang.

4.3.1.2 Buitengebied

Dinkelland is een agrarisch-toeristische gemeente met tien kernen die veelal een eigen karakter hebben. Kenmerkend voor de gemeente Dinkelland is het unieke landschap dat is aan te merken als een kleinschalig samenhangend complex van beken, essen, kampen en moderne ontginningen. De gemeente heeft een gezonde economie die ten dele drijft op de agrarische en toeristische sector maar waarin ook zeker andere bedrijvigheid, die zowel in de kernen als het buitengebied is gevestigd, een belangrijke rol speelt. Dinkelland

staat voor het duurzaam borgen en ontwikkelen van deze unieke combinatie van levende en sociaal coherente gemeenschappen, ligging en landschap, rijk historisch bezit en een gezonde weerbare economie.

Voor de ruimtelijke ontwikkeling van het buitengebied betekent dit dat Dinkelland staat voor:

- een evenwichtige en duurzame ontwikkeling van het haar toevertrouwde grondgebied met respect voor het natuurlijke en culturele erfgoed;
- goede condities voor een goed functionerende economische sector, passend bij het karakter van Dinkelland, met bijzondere aandacht voor de agrarische sector en de toeristisch recreatieve sector.

Het buitengebied is opgedeeld in verschillende deelgebieden. Onderhavig projectgebied valt binnen ‘Deelgebied Oost’. Voor dit deelgebied zijn de volgende uitgangspunten opgesteld:

- Verweving natuur en landschap. Ruimte voor de agrariër;
- Ontwikkeling ecologische verbindingzone;
- Aanwijzing Natura 2000 gebied in procedure 'Bergvennen & Brecklen- kampse Veld' (146 hectare) en Dinkelland;
- Ontwikkeling groene bufferzone grensgebied Duitsland;
- Doorontwikkeling grensovergang Duitsland. Het beleid is gericht op het toestaan van functies die niet concurrerend zijn met de kernen Denekamp en Noord-Deurningen;
- Ruimte voor kassencomplexen.

4.3.1.3 Toetsing van het initiatief aan de Structuurvisie Dinkelland

Het aanleggen van de paardenbak en de paden zijn noodzakelijk om ter plaatse een hoogwaardige paardenhouderij te kunnen exploiteren. Paardenhouderijen met bijbehorende voorzieningen zijn passend in het buitengebied en draagt bij aan de sociale en economische vitaliteit van het buitengebied. Gelet op het feit dat de paardenbak aansluit op de bestaande paardenhouderij en het perceel en de paden worden ingepast met bomenrijen wordt dit zowel vanuit ruimtelijk als functioneel oogpunt acceptabel geacht. Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat het voorgenomen plan in overeenstemming is met de gemeentelijke structuurvisie.

4.3.2 Bestemmingsplan Buitengebied

4.3.2.1 Algemeen

Het projectgebied is gelegen binnen de begrenzing van het bestemmingsplan “Buitengebied 2010” van de gemeente Dinkelland. Dit bestemmingsplan is op 18 februari 2010 door de gemeenteraad van Dinkelland vastgesteld. Hierna wordt ingegaan op de wijze waarop met paardenbakken wordt omgegaan.

4.3.2.2 Paardrijbakken

Paardrijbakken zijn vaak opvallende elementen in het landschap door hun ligging en materiaalgebruik. Bovendien kan als gevolg van de aanwezigheid van verlichting sprake zijn van hinder voor omliggende woningen. Uitgangspunt voor het bestemmingsplan is de aanleg van paardrijbakken mogelijk te maken indien wordt voldaan aan de gestelde criteria in de regels. Een paardrijbak moet op, of grenzen aan het bouwperceel en op een afstand van minimaal 50 meter van een woning van derden zijn gelegen. Daarnaast is landschappelijke inpassing verplicht en moet er rekening worden gehouden met eisen vanuit het milieu. Lichtmasten worden slechts onder bepaalde voorwaarden toegestaan en er mag geen hinder optreden ten aanzien van een aangrenzende woonbestemming.

4.3.2.3 Toetsing van het initiatief aan het bestemmingsplan Buitengebied 2010

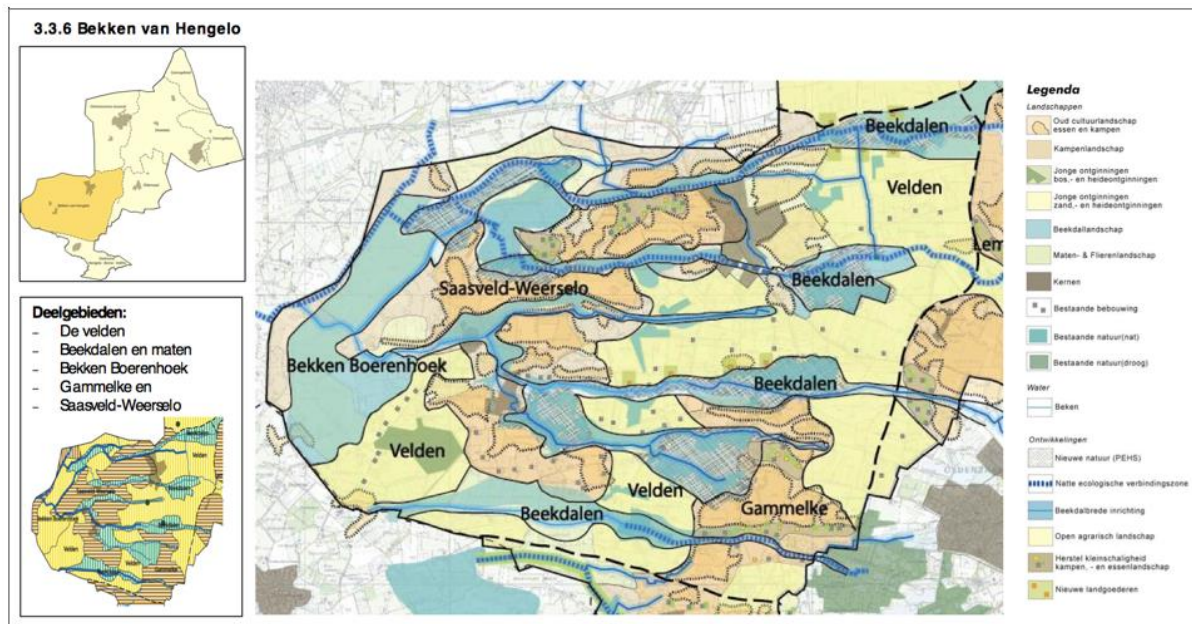
Het aanleggen van de paardenbak en de paden zijn noodzakelijk om ter plaatse een hoogwaardige paardenhouderij te kunnen exploiteren. De voorzieningen zijn nodig voor training van de paarden en ter minimalisering van eventuele risico's (blesseren paarden). Het terrein wordt landschappelijk ingepast door bomenrijen, zoals beschreven in hoofdstuk 3. De paardenbak bevindt zich op voldoende afstand ten opzichte

van woningen van derden. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar paragraaf 5.6. Van lichtmasten is geen sprake. Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat het voorgenomen plan in overeenstemming is met de uitgangspunten ten aanzien van paardenbakken zoals vervat in het bestemmingsplan Buitengebied 2010.

4.3.3 Landschapsontwikkelingsplan gemeente Dinkelland

4.3.3.1 Inleiding

Op 18 maart 2008 heeft de gemeenteraad van Dinkelland het landschapsontwikkelingsplan (LOP) voor de gemeente vastgesteld. Het LOP is een toetsend en sturend beleidsstuk dat aangeeft wat de gemeente in welke landschappen kan en wil ontwikkelen. Het projectgebied is op basis van het landschapsontwikkelingsplan gelegen binnen de 'Bekken van Hengelo' en het deelgebied 'Saasveld-Weerselo'.

Afbeelding 4.5: Ligging projectgebied in Landschapsontwikkelingsplan (Bron: LOP)

4.3.3.2 Deelgebied Saasveld-Weerselo

Het toekomstbeeld van Saasveld-Weerselo is een agrarisch cultuurlandschap. Het open karakter, de bolling en steilranden van de essen en kampen is als één geheel behouden en versterkt. De essen en kampen kennen een agrarisch gebruik. Binnen de kleinschalige randen van de essen en kampen is ruimte voor kleinschalige bescheiden ontwikkelingen van onder andere de woonfunctie, de dag- en verblijfsrecreatieve functie. Gestreefd wordt naar eigentijdse compacte erf-ensembles die voorbouwen op de identiteit van het Twentse erf en die met elkaar verweven zijn door een netwerk van routes en beplantingen.

4.3.3.3 Toetsing van het initiatief aan het 'Landschapsontwikkelingsplan'

Allereerst wordt opgemerkt dat alle voorzieningen, waaronder de paden, noodzakelijk zijn om ter plaatse een kwalitatief hoogwaardige paardenhouderij te exploiteren. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar hoofdstuk 2. Wat betreft landschappelijke inpassing zijn recentelijk bomenrijen aangelegd langs de Lemselsestraat en de Lemseloseschoolweg, waarmee het perceel landschappelijk ingepast is. Daarnaast wordt er een boomgroep aan de noordzijde van het perceel (zijde Lemseloseschoolweg) aangelegd en wordt langs de paden aan weerszijden voorzien in grasbermen. De wijze van inpassen sluit aan bij de kenmerken van het oude kampenlandschap. Daarnaast is gebruik gemaakt van streekeigen soorten. De landschapsmaatregelen leveren dan ook een bijdrage aan het versterken van het bestaande landschap. Verdere landschappelijke inpassing van het perceel is niet noodzakelijk en past niet binnen het landschap.

Geconcludeerd wordt dat het initiatief past binnen het Landschapsontwikkelingsplan en bijdraagt aan verbetering van de ruimtelijke kwaliteit.

4.3.4 Conclusie toetsing aan het gemeentelijk beleid

Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat de in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling goed past binnen de gemeentelijke beleidskaders.

HOOFDSTUK 5 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening moet in de ruimtelijke onderbouwing ten behoeve van een omgevingsvergunning een beschrijving worden opgenomen van de wijze waarop de milieukwaliteitseisen bij het plan zijn betrokken. Daarbij moet rekening gehouden worden met de geldende wet- en regelgeving en met de vastgestelde (boven)gemeentelijke beleidskaders. Bovendien is een ruimtelijke onderbouwing vaak een belangrijk middel voor afstemming tussen de milieuaspecten en ruimtelijke ordening.

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek naar de milieukundige uitvoerbaarheid beschreven. Het betreft de thema's geluid, bodem, luchtkwaliteit, externe veiligheid, milieuzonering, ecologie, geur en archeologie & cultuurhistorie.

5.1 Geluid (Wet geluidhinder)

5.1.1 Wettelijk kader

De Wet geluidhinder (Wgh) bevat geluidnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidniveaus als gevolg van rail- en wegverkeerslawaai en industriellawaai. De Wgh geeft aan dat een akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd bij het voorbereiden van de vaststelling van een bestemmingsplan of het nemen van een omgevingsvergunning indien het plan een geluidgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt. Het akoestisch onderzoek moet uitwijzen of de wettelijke voorkeursgrenswaarde bij geluidgevoelige objecten wordt overschreden en zo ja, welke maatregelen nodig zijn om aan de voorkeursgrenswaarde te voldoen.

5.1.2 Situatie projectgebied

In voorliggend geval zijn de aspecten rail- en wegverkeers- en industriellawaai niet van belang aangezien er geen geluidsgevoelig object wordt mogelijk gemaakt zoals bedoeld in de Wet geluidhinder. Wat betreft de invloed van het voornemen op omliggende milieugevoelige objecten wordt verwezen naar paragraaf 5.5 van deze onderbouwing.

5.1.3 Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

5.2 Bodemkwaliteit

5.2.1 Algemeen

Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient te worden bepaald of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van die bodem en of deze aspecten optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd.

Op basis van de Woningwet, de Wabo en bijbehorende regelgeving gelden de volgende uitzonderingen voor de bodemonderzoekplicht:

1. als het gaat om bouwwerken die de grond niet raken of het bestaande, niet wederrechtelijke gebruik wordt gehandhaafd;
2. als het gaat om het bouwen van bouwwerken waarin niet (nagenoeg) voortdurend mensen zullen verblijven (Woningwet, artikel 8, derde lid). Hierbij wordt een verblijftijd van minder als 2 uur gehanteerd;
3. als B&W vrijstelling verlenen omdat er al voldoende gegevens met betrekking tot de bodemkwaliteit bekend zijn, bijvoorbeeld op basis van een reeds eerder uitgevoerd bodemonderzoek (maximaal 5 jaar oud en waarbij het gebruik sindsdien niet is gewijzigd).

5.2.2 Situatie projectgebied

In dit geval is geen sprake van nieuwe gebouwen of voorzieningen waar langdurig door personen wordt verbleven. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

5.2.3 Conclusie

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

5.3 Luchtkwaliteit

5.3.1 Beoordelingskader

Om een goede luchtkwaliteit in Europa te garanderen heeft de Europese Unie een viertal kaderrichtlijnen opgesteld. De hiervan afgeleide Nederlandse wetgeving is vastgelegd in hoofdstuk 5, titel 2 van de Wet milieubeheer. Deze wetgeving staat ook bekend als de Wet luchtkwaliteit.

In de Wet luchtkwaliteit staan onder andere de grenswaarden voor de verschillende luchtverontreinigende stoffen. Onderdeel van de Wet luchtkwaliteit zijn de volgende Besluiten en Regelingen:

- Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen);
- Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen).

5.3.1.1 Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen

Het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (NIBM) staat bouwprojecten toe wanneer de bijdrage aan de luchtkwaliteit van het desbetreffende project niet in betekenende mate is. Het begrip “niet in betekenende mate” is gedefinieerd als 3% van de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Het gaat hierbij uitsluitend om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). Toetsing aan andere luchtverontreinigende stoffen uit de Wet luchtkwaliteit vindt niet plaats.

In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Enkele voorbeelden zijn:

- woningen: 1.500 met een enkele ontsluitingsweg;
- woningen: 3.000 met twee ontsluitingswegen;
- kantoren: 100.000 m² bruto vloeroppervlak met een enkele ontsluitingsweg.

Als een ruimtelijke ontwikkeling niet genoemd staat in de Regeling NIBM kan deze nog steeds niet in betekenende mate bijdragen. De bijdrage aan NO₂ en PM₁₀ moet dan minder zijn dan 3% van de grenswaarden.

5.3.1.2 Besluit gevoelige bestemmingen

Dit besluit is opgesteld om mensen die extra gevoelig zijn voor een matige luchtkwaliteit aanvullend te beschermen. Deze ‘gevoelige bestemmingen’ zijn scholen, kinderdagverblijven en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Woningen en ziekenhuizen/ klinieken zijn geen gevoelige bestemmingen.

De grootste bron van luchtverontreiniging in Nederland is het wegverkeer. Het Besluit legt aan weerszijden van rijkswegen en provinciale wegen zones vast. Bij rijkswegen is deze zone 300 meter, bij provinciale wegen 50 meter. Bij realisatie van ‘gevoelige bestemmingen’ binnen deze zones is toetsing aan de grenswaarden die genoemd zijn in de Wet luchtkwaliteit nodig.

5.3.2 Situatie projectgebied

In paragraaf 5.3.1.1 is een lijst met categorieën van gevallen beschreven, die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Gelet op de aard en omvang van de voorzieningen in vergelijking met voorgenoemde voorbeelden van categorieën, kan worden aangenomen, temeer omdat er geen onevenredige

toename van het aantal verkeersbewegingen te verwachten is, dat voorliggende ontwikkeling ‘niet in betekenende mate bijdraagt’ aan de luchtverontreiniging. Tevens wordt opgemerkt dat de voorzieningen niet worden aangemerkt als een gevoelige bestemming in het kader van het Besluit gevoelige bestemmingen.

5.3.3 Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

5.4 Externe veiligheid

5.4.1 Algemeen

Externe veiligheid is een beleidsveld dat is gericht op het beheersen van risico's die ontstaan voor de omgeving bij de productie, de opslag, de verlading, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen. Bij nieuwe ontwikkelingen moet worden voldaan aan strikte risicogrenzen. Een en ander brengt met zich mee dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan wet- en regelgeving op het gebied van externe veiligheid. Concreet gaat het om risicovolle bedrijven, vervoer gevaarlijke stoffen per weg, spoor en water en transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen. Op de diverse aspecten van externe veiligheid is afzonderlijke wetgeving van toepassing. Voor risicovolle bedrijven gelden onder meer:

- het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi);
- het Registratiebesluit externe veiligheid;
- het Besluit risico's zware ongevallen 2015 (Brzo 2015);
- het Vuurwerkbesluit.

Voor vervoer van gevaarlijke stoffen geldt de ‘Wet Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen’ (Wet Basisnet). Dat vervoer gaat over water, spoor, wegen of door de lucht. De regels van het Basisnet voor ruimtelijke ordening zijn vastgelegd in:

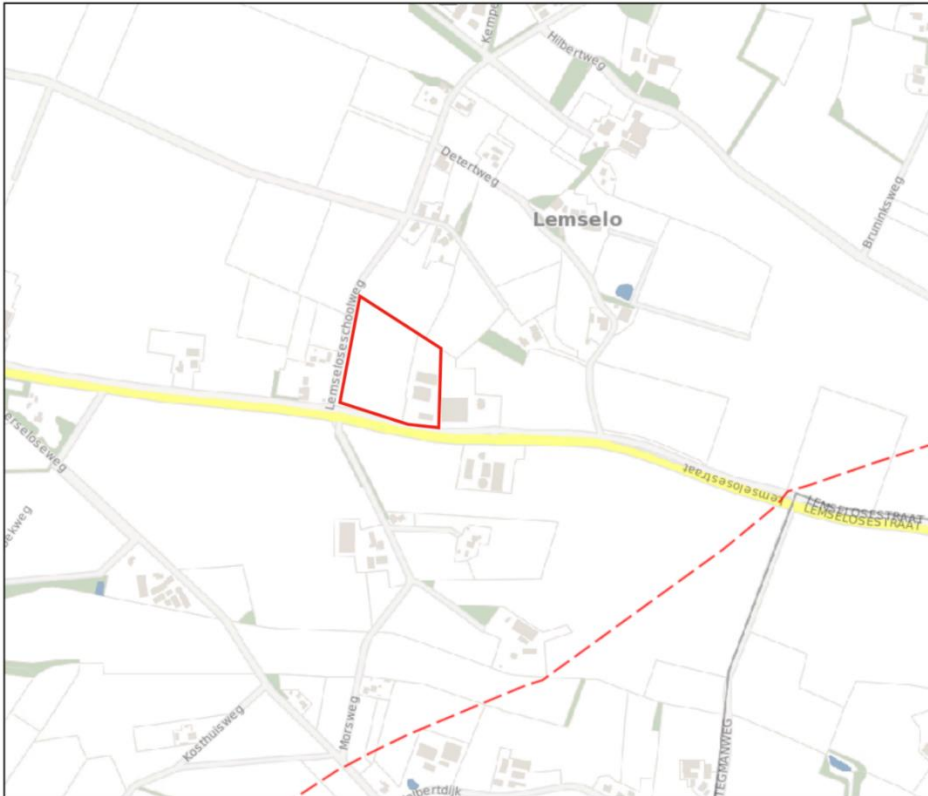
- het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- de Regeling basisnet;
- de (aanpassing) Regeling Bouwbesluit (veiligheidszone en plasbrandaandachtsgebied).

Voor het transport van gevaarlijke stoffen per buisleiding geldt het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Het doel van wetgeving op het gebied van externe veiligheid is risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen en activiteiten tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Het is noodzakelijk inzicht te hebben in de kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten en het plaatsgebonden en het groepsrisico.

5.4.2 Situatie projectgebied

Aan hand van de Risicokaart is een inventarisatie verricht van risicobronnen in en rond het projectgebied. Op de Risicokaart staan meerdere soorten risico's, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. In totaal worden op de Risicokaart dertien soorten rampen weergegeven. In het volgende figuur is een uitsnede van de Risicokaart met betrekking tot het projectgebied (aangegeven met de blauwe omlijning) en omgeving weergegeven.

Abbeelding 5.1: Ligging projectgebied aangeduid met rode omlijning (Bron: Risicokaart)

Uit de inventarisatie blijkt dan ook dat het projectgebied:

- zich niet bevindt binnen de risicocontour van Bevi- en Brzo-inrichtingen danwel inrichtingen die vallen onder het Vuurwerkbesluit (plaatsgebonden risico);
- zich niet bevindt binnen een gebied waarbinnen een verantwoording van het groepsrisico nodig is;
- niet is gelegen binnen de veiligheidsafstanden van het vervoer gevaarlijke stoffen;
- niet is gelegen binnen de veiligheidsafstanden van buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen.

5.4.3 Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

5.5 Milieuzonering

5.5.1 Algemeen

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast. Milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;

- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand. De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is. Hoewel deze richtafstanden indicatief zijn, volgt uit jurisprudentie dat deze afstanden als harde eis gezien worden door de Raad van State bij de beoordeling of woningen op een passende afstand van bedrijven worden gesitueerd.

5.5.2 Gebiedstypen

Volgens de VNG-uitgave ‘Bedrijven en Milieuzonering’ dient eerst te worden beoordeeld of in de omgeving sprake is van een ‘rustige woonwijk’ of een ‘gemengd gebied’.

Een ‘rustige woonwijk’ is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Overige functies komen vrijwel niet voor en langs de randen is weinig verstoring van verkeer. In de VNG-uitgave wordt het buitengebied veelal gerekend tot het omgevingstype ‘rustige woonwijk’.

Een ‘gemengd gebied’ is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.

Milieucategorie	Richtafstanden tot omgevingstype rustige woonwijk	Richtafstanden tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

5.5.3 Situatie projectgebied

Aan de hand van vorenstaande regeling is onderzoek verricht naar de feitelijke situatie. De VNG-uitgave ‘Bedrijven en Milieuzonering’ geeft een eerste inzicht in de milieuhinder van inrichtingen. Hierbij spelen twee vragen een rol:

1. past de nieuwe functie in de omgeving? (externe werking);
2. laat de omgeving de nieuwe functie toe? (interne werking).

5.5.3.1 Externe werking

Hierbij gaat het met name om de vraag of de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling leidt tot een situatie die, vanuit hinder of gevaar bezien, in strijd is te achten met een goede ruimtelijke ordening. Daarvan is sprake als het woon- en leefklimaat van omwonenden in ernstige mate wordt aangetast.

Een paardenbak is in de VNG-uitgave ‘Bedrijven en Milieuzonering’ niet expliciet opgenomen. Als getoetst wordt aan de bedrijfsactiviteit ‘Fokken en houden van overige graasdieren’ wordt een richtafstand van 50 meter aangehouden (aspect geur). In voorliggend geval gaat het om een paardenbak op een afstand van meer dan 75 meter ten opzichte van de dichtstbijzijnde milieugevoelige object (Lemselosestraat 21). In voorliggend geval wordt dan ook voldaan aan de richtafstand en is van een onevenredige aantasting van het woon- en leefklimaat van omwonenden geen sprake.

Een pad is niet aan te merken als milieubelastend object en vormt dan ook geen belemmering voor het woon- en leefklimaat van omwonenden.

5.5.3.2 Interne werking

Hierbij gaat het om de vraag of de nieuwe functies binnen het projectgebied hinder ondervinden van bestaande functies in de omgeving.

De paardenbak en paden kunnen niet worden aangemerkt als milieugevoelige objecten. Anderzijds worden omliggende functies niet belemmerd in hun bedrijfsvoering.

5.5.4 Conclusie

Het aspect milieuzonering vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

5.6 Geur

5.6.1 Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het toetsingskader vergunningverlening, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. De Wgv stelt één landsdekkend beoordelingskader met een indeling in twee categorieën. Voor diercategorieën waarvan de geuremissie per dier is vastgesteld, wordt deze waarde uitgedrukt in een ten hoogste toegestane geurbelasting op een geurgevoelig object. Voor de andere diercategorieën is die waarde een wettelijke vastgestelde afstand die ten minste moet worden aangehouden.

Op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) dient voor diercategorieën waarvoor per dier geen geuremissie is vastgesteld (bijvoorbeeld melkkoeien) en een geurgevoelig object de volgende afstanden aangehouden te worden:

- ten minste 100 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, en
- ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Voor diercategorieën waarvoor in de Wgv een geuremissie per dier is vastgesteld geldt dat, binnen een concentratiegebied, de geurbelasting op geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom niet meer dan 3 odeur units per kubieke meter lucht mag bedragen. Voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom mag deze niet meer bedragen dan 14 odeur units per kubieke meter lucht. De Wgv heeft betrekking op twee aspecten. Ten eerste speelt de geurbelasting een rol bij de beoordeling of er in het kader van een goede ruimtelijke ordening een goed woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd. Ten tweede moet bij de belangenafweging voor een zorgvuldige besluitvorming worden nagegaan of een partij niet onevenredig in haar belangen wordt geschaad. Dit wordt ‘de omgekeerde werking’ genoemd.

5.6.2 Verordening geurhinder gemeente Dinkelland

Op 13 mei 2016 is in de gemeente Dinkelland de ‘Verordening geurhinder’ inwerking getreden. In deze verordening wordt nader invulling gegeven aan het aspect geurhinder van veehouderijen als bedoeld in de Wgv. De verordening gaat vergezeld met een kaart waarop de gronden van de gemeente Dinkelland in drie categorieën zijn onderverdeeld, namelijk:

- Aangewezen uitbreidingslocaties als bedoeld in art. 5 geurverordening;
- Aangewezen gebieden als bedoeld in art. 3 geurverordening;
- Aangewezen gebieden als bedoeld in art. 4 geurverordening.

Zoals aangegeven geldt per gebied een artikel in de verordening.

5.6.3 Situatie projectgebied

In het kader van de toetsing aan de Wgv en de Verordening geurhinder dient beoordeeld te worden of er sprake is van de realisatie van een ‘geurgevoelig object’ of ‘geurbelastend object’. De in dit plan voorgenumen bouw van een paardenbak is niet aan te merken als een ‘geurgevoelig object’. Daarnaast is van een geurbelastend object (dierenverblijf) eveneens geen sprake. Zoals in paragraaf 5.5 beoordeeld ligt de paardenbak op voldoende afstand ten opzichte van omliggende milieugevoelige objecten.

5.6.3 Conclusie

Het aspect geur vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

5.7 Ecologie

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met de Wet Natuurbescherming en het Natuurnetwerk Nederland (NNN). Soortenbescherming gaat uit van de bescherming van dier- en plantensoorten. Sinds 1 januari 2017 is het wettelijk kader ten aanzien van gebieds- en soortenbescherming vastgelegd in de Wet Natuurbescherming.

5.7.1 Gebiedsbescherming

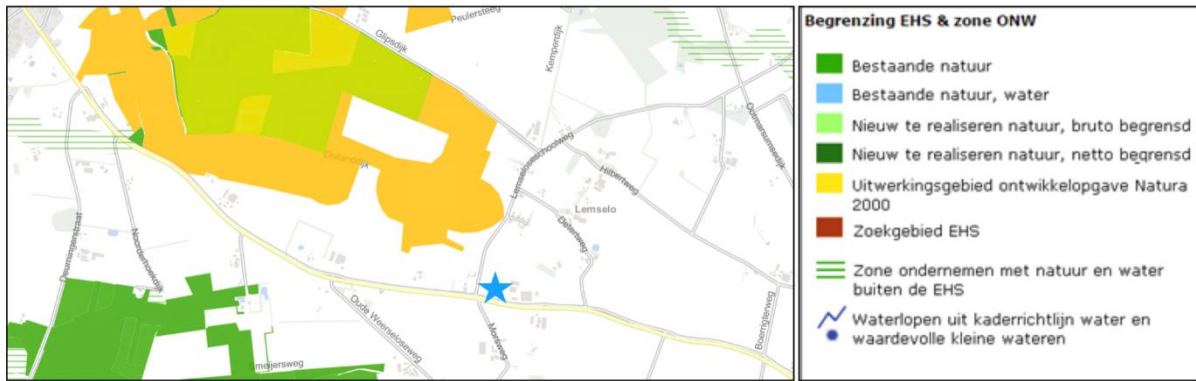
5.7.1.1 Natura 2000-gebieden

Natura 2000 is een samenhangend netwerk van natuurgebieden in Europa. Natura 2000 bestaat uit gebieden die zijn aangewezen in het kader van de Europese Vogelrichtlijn (79/409/EEG) en gebieden die zijn aangemeld op grond van de Europese Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Deze gebieden worden in Nederland op grond van de Wet Natuurbescherming beschermd.

Het projectgebied is niet gelegen binnen een Natura 2000-gebied. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is gelegen op een afstand van circa 700 meter. Gezien de afstand van het projectgebied tot aan dit Natura 2000-gebied, de aard van de ontwikkeling en de invulling van het tussengelegen gebied, wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden.

5.7.1.2 Nederlands Natuurnetwerk

Het Nederlands Natuurnetwerk (NNN) is de kern van het Nederlandse natuurbeleid (voorheen bekend als EHS). Het NNN is in provinciale structuurvisies uitgewerkt. In of in de directe nabijheid van het NNN geldt het ‘nee, tenzij’- principe. In principe zijn er geen ontwikkelingen toegestaan als zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied aantasten.

Afbeelding 5.2 Ligging van het projectgebied ten opzichte van de NNN (Bron: Provincie Overijssel)

Het projectgebied is niet gelegen binnen de concreet begrensde NNN. De dichtstbijzijnde gronden, die in het kader van het NNN zijn aangemerkt als 'bestaande natuur' liggen op ruim 670 meter van het projectgebied. Gezien het feit dat sprake is van een ontwikkeling buiten het NNN en gelet op de aard en omvang van de ontwikkeling, wordt gesteld dat er geen aantasting plaatsvindt van de wezenlijke kenmerken en waarden van het NNN.

5.7.2 Soortenbescherming

Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst of er sprake is van negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. Als hiervan sprake is, moet ontheffing of vrijstelling worden gevraagd.

Het project voorziet in realiseren van paddocks, een paardenbak en paden op gronden ingericht als grasland. Met deze wijziging zijn geen ingrepen als sloop of het verwijderen van groenstructuren gemoeid. De locatie heeft vanwege de inrichting (grasland) een lage ecologische waarde, dit met name vanwege het feit dat de gronden intensief worden onderhouden (maaien/bemesten etc.). Van enige vorm van aantasting van beschermde flora en/of fauna als gevolg van dit project is dan ook geen sprake. Het uitvoeren van onderzoek wordt dan ook niet noodzakelijk geacht.

Gelet op bovenstaande wordt in voorliggend geval het uitvoeren van een QuickScan flora en fauna niet noodzakelijk geacht.

5.7.3 Conclusie

Het aspect ecologie vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

5.8 Archeologie & cultuurhistorie

5.8.1 Archeologie

5.8.1.1 Algemeen

Op grond van de Erfgoedwet dient er in ruimtelijke plannen rekening gehouden te worden met archeologische waarden. In de Erfgoedwet is bepaald dat gemeenten een archeologische zorgplicht hebben en dat initiatiefnemers van projecten waarbij de bodem wordt verstoord, verplicht zijn rekening te houden met de archeologische relictten die in het projectgebied aanwezig (kunnen) zijn. Hiervoor kan archeologisch onderzoek noodzakelijk zijn. Als blijkt dat in het projectgebied behoudenswaardige archeologische vindplaatsen aanwezig zijn, dan kan de initiatiefnemer verplicht worden hiermee rekening te houden. Dit kan leiden tot een aanpassing van de plannen, waardoor de vindplaatsen behouden blijven, of tot een archeologische opgraving en publicatie van de resultaten.

5.8.1.2 Situatie projectgebied

De gemeente Dinkelland beschikt over een archeologische beleids- en verwachtingenkaart. In afbeelding 5.3 is een uitsnede van deze kaart opgenomen.

Afbeelding 5.3 Archeologische verwachtingskaart (Bron: Cultuurhistorische waardenkaart Overijssel)

De paardenbak en paden zijn gelegen in een gebied aangemerkt als ‘Dekzandwellingen en –vlakten’. Delen van het projectgebied zijn aangemerkt als ‘bufferzone rond erf, adellijk huis of watermolen’ en als ‘verstoring’.

Voor bodemingrepen in het gebied aangemerkt als ‘Dekzandwellingen en –vlakten’ geldt een onderzoekspllicht bij projectgebieden groter dan 5000 m² en dieper dan 40 cm. Ter plaatse van de bufferzone geldt een onderzoeksdrempel van 2500 m² en dieper dan 40 cm. Tot slot geldt ter plaatse van het gebied ‘verstoring’ geen onderzoekspllicht.

De aangelegde voorzieningen kennen een beperkte diepte en omvang. Archeologisch onderzoek is in voorliggend geval niet vereist.

5.8.2 Cultuurhistorie

5.8.2.1 Algemeen

Onder cultuurhistorische waarden worden alle structuren, elementen en gebieden bedoeld die cultuurhistorisch van belang zijn. Zij vertellen iets over de ontstaansgeschiedenis van het Nederlandse cultuurlandschap. Vaak is er een sterke relatie tussen aardkundige aspecten en cultuurhistorische aspecten.

In de Bro is sinds 1 januari 2012 (artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a) opgenomen dat een bestemmingsplan “een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden” dient te bevatten.

5.8.2.2 Situatie projectgebied

Er bevinden zich, op basis van de Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Overijssel, ter plaatse van het projectgebied geen rijks- dan wel gemeentelijke monumenten of bijzondere cultuurhistorische waarden. In de directe nabijheid van het projectgebied is er eveneens geen sprake van bijzondere cultuurhistorische waarden. Gesteld wordt dat het aspect cultuurhistorie geen belemmering vormt voor dit plan.

5.8.3 Conclusie

De aspecten archeologie en cultuurhistorie vormen geen belemmering voor voorliggend plan.

HOOFDSTUK 6 WATERASPECTEN

6.1 Vigerend beleid

6.1.1 Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebiedbeheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden. Met name de ecologische ambities worden op het niveau van de deelstroomgebieden bepaald.

6.1.2 Rijksbeleid

Het Rijksbeleid op het gebied van waterbeheer is vastgelegd in het Nationaal Waterplan (NWP) 2016-2021 (vastgesteld 17 december 2015). Het plan geeft op hoofdlijnen de ambities weer van het Rijk ten aanzien van het nationale waterbeleid en het daaraan gerelateerde ruimtelijke beleid. De belangrijkste ambities richten zich op waterveiligheid, zoetwater en waterkwaliteit. Maar ook de Deltabeslissingen en enkele waterafhankelijke thema's als natuur en duurzame energie hebben in het plan een plek gekregen. De doorwerking van de beleidsambities/uitgangspunten naar lagere overheden is geregeld in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012), het Bestuursakkoord Water (2011) en de Waterwet (2009).

6.1.3 Provinciaal beleid

In de Omgevingsvisie Overijssel wordt ruim aandacht besteed aan de wateraspecten. De ambities zijn, naast de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water, gericht op de verbetering van de kwaliteit van de kleinere wateren, de veiligheid, de grondwaterbescherming, bestrijding van wateroverlast, de kwantiteit en kwaliteit van grond- en oppervlakte water en waterbeleving zowel in de groene ruimte als stedelijk gebied.

6.1.4 Waterschap Vechtstromen

Door de invoering van de Kaderrichtlijn Water is Nederland verdeeld in vijf deelstroomgebieden. Het deelstroomgebied Rijn-Oost wordt beheerd door de waterschappen Rijn en IJssel, Vechtstromen, Vallei en Veluwe, Drents Overijsselse Delta en Zuiderzeeland. Om te voldoen aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water hebben deze waterschappen een Waterbeheerplan opgesteld.

Het algemeen bestuur van waterschap Vechtstromen heeft in de vergadering van 7 oktober het 'Waterbeheerplan 2016-2021' vastgesteld.

In het Waterbeheerplan is aangegeven hoe het waterschap zijn taken de komende jaren (2016 tot 2021) wil uitvoeren. In het plan zijn doelen en maatregelen gesteld voor de thema's waterveiligheid, voldoende water, schoon water en het zuiveren van afvalwater. Deze zijn gericht op:

- voorkomen of beperken van overstromingen, wateroverlast en droogte;
- beschermen en verbeteren van de kwaliteit van het oppervlaktewater en grondwater en het zorgen voor een goed functionerend regionaal watersysteem;
- het effectief en efficiënt behandelen van afvalwater in de afvalwaterzuiveringsinstallaties.

6.2 Waterparagraaf

6.2.1 Algemeen

Zoals in voorgaande paragrafen uiteen is gezet, wordt in het moderne waterbeheer (waterbeheer 21^e eeuw) gestreefd naar duurzame, veerkrachtige watersystemen met minimale risico's op wateroverlast of watertekorten. Belangrijk instrument hierbij is de watertoets, die sinds 1 november 2003 in ruimtelijke plannen is verankerd. In de toelichting op ruimtelijke plannen dient een waterparagraaf te worden opgenomen. Hierin wordt verslag gedaan van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishoudkundige situatie (watertoets).

Het doel van de watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

6.2.2 Watertoetsprocedure

Het waterschap Vechtstromen is geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets (<http://www.dewatertoets.nl>). De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de zogenoemde 'korte procedure' van de watertoets van toepassing is. Het plan is voorgelegd aan het waterschap. Hierna zijn de van belangzijnde waterhuishoudkundige zaken benoemd en is de reactie van het waterschap opgenomen.

Algemeen

Het projectgebied is gelegen in het grondwaterbeschermingsgebied 'Weerselo'. In paragraaf 4.2.4 wordt het voornemen getoetst aan de regels gesteld ten aanzien ontwikkelingen in grondwaterbeschermingsgebieden. Hier wordt gesteld dat de aanwezige functies geen belemmering vormen voor de kwaliteit van het grondwater.

Paardenbak

De paardenbak is uitgevoerd met high-end-drainage systeem, een zogenoemde eb en vloed bodem. Het hemelwater dat op de bak valt blijft in principe in de bak zitten (gesloten systeem). Indien nodig wordt er water afgetapt van het systeem, en verwijderd door middel van afvloeiing (overstort) op de aanwezige sloten. Indien nodig vult het de watervoorraad aan. Dit om verdroging tegen te gaan. Van een toename van verhard oppervlak is in feite dan ook geen sprake, omdat het water in beginsel in de bak wordt opgeslagen.

Paden

De paden zijn uitgevoerd als zand-/gravelpaden, waar hemelwater kan infiltreren. Aan weerszijden van deze paden zijn grasbermen aanwezig of worden deze aangelegd. Hemelwater kan dan ook ter plaatse infiltreren en van een toename van verhard oppervlak (dichte verharding) is dan ook geen sprake.

Onderhoud en aanpassingen perceel

Initiatiefnemer heeft de afgelopen jaren diverse aanpassingen doorgevoerd teneinde de waterhuishouding op en rondom het perceel te verbeteren. Het betreft onder meer het egaliseren van de gronden ter plaatse van de paddocks en paardenweiden, welke voorheen erg nat en hierdoor niet tot nauwelijks te gebruiken waren. Daarnaast heeft er grootschalig onderhoud aan de afwateringsloten plaatsgevonden, waardoor deze weer naar behoren functioneren.

Reactie waterschap

Het waterschap heeft als volgt op het plan gereageerd:

“De uitkomst is nu de verkorte procedure dus is overleg met het waterschap niet noodzakelijk. De tekst uit de standaard waterparagraaf die is bijgevoegd als toetsresultaat kan ook worden gebruikt.”

De standaard waterparagraaf is bijgevoegd in bijlage 2 bij deze onderbouwing.

HOOFDSTUK 7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt dat de gemeenteraad naar aanleiding van een omgevingsvergunning moet besluiten om al dan niet een exploitatieplan vast te stellen. Het voornemen betreft geen plan als bedoeld in artikel 6.2.1. Bro, waardoor er geen exploitatieverplichting geldt.

In het voorliggende geval wordt een overeenkomst gesloten tussen initiatiefnemer en de gemeente Dinkelland. Hierin wordt onder meer opgenomen dat het risico van planschade bij de initiatiefnemer ligt zodat het kostenverhaal voor de gemeente volledig is verzekerd.

HOOFDSTUK 8 VOOROVERLEG

8.1 Vooroverleg

Op grond van artikel 3.1.1 Bro is vooroverleg vereist met het waterschap en met de diensten van de provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

8.1.1 Het Rijk

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. Het Barro is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. Geoordeeld wordt dat het voornemen geen nationale belangen schaadt. Daarom is afgezien van het voeren van vooroverleg met het Rijk.

8.1.2 Provincie Overijssel

Op basis van artikel 3.1.1, lid 2 heeft de provincie de mogelijkheid om plannen aan te wijzen waarvoor geen vooroverleg is vereist. De provincie Overijssel heeft van deze mogelijkheid gebruikt gemaakt en een zogenoemde ‘Vooroverleglijst ruimtelijke plannen’ opgesteld.

Voor plannen in het buitengebied/ groene omgeving is in deze lijst onder B, lid 5 opgenomen:

Niet-agrarische bebouwing

Plannen/projectbesluiten voor een kleinschalige uitbreiding van een bestaand en bestemd niet agrarisch bedrijf mits passend binnen de gebiedskenmerken en er een versterking plaatsvindt van de ruimtelijke kwaliteit conform de gebiedskenmerken.

In het voorliggende geval is sprake van een kleinschalige uitbreiding van voorzieningen ten behoeve van een bestaand en bestemd bedrijf. Gezien het vorenstaande wordt derhalve afgezien van het voeren van vooroverleg met de provincie Overijssel.

8.1.3 Waterschap Vechtstromen

In het kader van de watertoets heeft er een digitale watertoets plaatsgevonden via de website www.dewatertoets.nl. Het overleg met het waterschap heeft geleid tot dat de korte procedure mag worden toegepast. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar paragraaf 6.2.2.

BIJLAGE BIJ DE ONDERBOUWING

Bijlage 1: Inrichtingstekening

Bijlage 2: Standaard waterparagraaf